

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 84.

29de Møde.

Tirsdagen den 12te Marts.

(Forts.)

Den kan efter Udvalgets Formening ikke ubetinget finde sin Anvendelse paa de vestindiske Forhold; thi foruden at man ved at fordyre de første Livsformødenheder for den arbejdende Klasse ved Toldpaalæg, letteltigt hos denne ved indtræffende Mangel kan fremkalde en Utilfredshed, hvis Følger turde blive betænkelige, saa indsees det ikke rettere, end at dette netop maa have til Følge, at Arbejdslønnen maa stige, og den for Planterne ved Emancipationen fordyrede Arbejdskraft derved blive endnu dyrere, og naar det derfor er meent, at man burde paalægge Indførselstold for at kunne nedsætte Udførselstolden, saa turde det let hænde, at den Fordeel, som derved opnaaes, kun vil være tilsyneladende. Eftersom Forholdene ere paa St. Croix, maa Udvalget endog være af den Formening, at det turde fortjene Opmærksomhed, om ikke en aldeles fri Indførsel for alle Producter burde tilstaaes, hvorved der vilde kunne bespares en betydelig Deel af de store Udgifter, som nu medgaae til Toldopsynet, da Udførselen med forholdsvis Lethed vilde lade sig controlere. I denne Henseende skulle vi gjøre opmærksom paa, at medens Indtagterne, efterat den ny paalagte Indførselstold var traadt i Kraft, i de 6 Maaneder April—Septbr. 1849 som den Tid af Aaret, i hvilken den overveieende Deel af Udførselen til St. Croix finder Sted, have udgjort 28,533 vestindiske Daler (1 vest. Daler er lig 2 Rbd.) beløbe Lønningerne til Toldpersonalet sig for Aaret 1850 (Finantslov-Udkastet Udgifts-Bilag X pag. 128—130) til 20,260 vestindiske Daler, hvilken Udgift vel betydeligen vilde kunne reduceres, naar der kun behøvedes at ansættes et Toldopsyn for Udførselen, og dette da muligen

ogsaa for en Deel kunde overdrages til det Militaire. At en passende Udførselstold er den Betsatningsmaade, der bedst egner sig for St. Croix for at dække de Udgifter, som Dens Administration medfører, kan Udvalget saaledes ikke andet end antage, og det kan i den Henseende støtte sig til, hvad der i Motiverne til Forordningen af 6 Juni 1833 er blevet bemærket, at „ved Udførsel af Dens Producter kommer det i Betragtning, at den væsentlige Deel af Betsatningen paa Landeindomme og deres Producter er anordnet og oppebæres under Form af Udførselstold paa Producterne, hvilken Form har den Fordeel, at den ikke giver Leilighed til Resistance, og at den staaer i Forhold til den meget afværende Productions Størrelse og Værdi.“ Hvortil Udvalget endnu kun skal føie, at en Besvigelse af de paalagte Afgifter langt mindre er at befrygte ved Udførselen end ved Indførselen, da ved den sidste nogen Indsmugling paa Dens vidtstrakte Kyster saa let kan finde Sted; hvorimod det ved den første vel er antageligt, at de volumineuse Emballager, hvori Dens Producter forsendes, ville vanskeliggjøre deres Udsugling, i det mindste i store Quantiteter.

Efterat have forudskiftet disse almindelige Bemærkninger, skal Udvalget nu gaae over til de enkelte Paragrapher i den forelagte foreløbige Lov, forsaavidt det derved har fundet Noget at bemærke.

Ad § 2.

Naar de i Vestindien hjemmehørende Skibe skulle ansees lige med de i Moderlandet hjemmehørende, hvorved Udvalget Intet har fundet at erindre, vilde det uden Tvivl være rigtigst, at de ogsaa fattes paa lige Fod med disse med Hensyn til Afgifter og Skibspapirer; dog er det, hvad disse sidste angaaer, af Vigtighed, at der træffes saadanne Bestemmelser, at man sikker sig for, at de Skibe, som sættes i Fart fra Den under dansk Flag,